

కృష్ణపక్షం

(విశ్వనాథశాస్త్రి మీద స్పాట్ ఆన్ అయింది. స్పాట్ లో పడక కుర్చీలో కూర్చొని వున్నాడు. శాలువా కప్పుకొని కళ్ళజోడు పెట్టుకొని ఆకాశం వైపు చూస్తున్నాడు.)

విశ్వనాథ : ఆ పున్నమిచంద్రుడు తన వెండివెన్నెలతో యావత్ జగత్తుని అమృతతుల్యం చేస్తున్నా ఈ శుక్ల పక్షం నాకు కృష్ణపక్షంలా అనిపిస్తోంది ఎందుకు? వీచే ఆ చల్లని తెమ్మెరలు నా శరీరాన్ని భరించలేని వేడిమితో ముద్దాడుతున్నాయెందుకు? నిరంతరం ప్రకృతి సౌందర్యోపాసనతో కవితాలతలను ఆశువుగా పలికే నాలోని భావుకుడు నేడు సౌందర్యోపాసన చేయలేక నిస్తేజంగా నిసీధి వేళ స్మశాన నిశ్శబ్దత నిండిన మనసుతో రిక్తహస్తాలతో నిలబడి పోయాడెందుకు? మౌనాన్ని జయించి మనసుని కదిలించే కైతల మల్లెలతో తెలుగు సాహితీ సరస్వతిని నిత్యం అర్చించే ఈ కవి నేడు వైరాగ్యంతో మోడులా మిగిలిపోయాడెందుకు? జీవితమంటే ఇదేనా..? ఇంతేనా? అవును.. శుక్లపక్షశోభతో దినదిన ప్రవర్ధమానమై యావత్ ఆంధ్ర ప్రజలచే కీర్తింపబడిన ఈ కవికి నేటినుండి కృష్ణపక్షం ప్రారంభమైందేమో.. నా జీవితానికి వెలుగులబ్ది, నా సహచర్యంలో నా సేవే తన పరమావధిగా భావించి, నా కవితా వస్తువే తానై, తానే నా జీవిత సర్వస్వమై, మరీ చెప్పాలంటే నేనే తానై, తానే నేనై.. ఒకరికొకరై జీవించిన మమ్ము విడదీయాలని నీకెలా అనిపించింది భగవాన్.. నీ ప్రతి చర్యకీ ఒక చర్య ముడిపడి వుంటుందని తెలుసు.. కానీ సగం చచ్చిమోడువారిని నావల్ల నీవు ఏం సందేశమివ్వదలచు కున్నావో అర్థం కావటలేదు ప్రభూ.. అర్థంకావటంలేదు.. ఆ .. అర్థమైంది.. సరస శృంగార కవితలతో, కథలతో, నాటకాలతో అలరించిన ఈ కవి.. ఆధ్యాత్మిక సుమగంధాలను సాహితీ లోనికి అందించేలా.. వైరాగ్యపు మాధుర్యపు మకరందాలను ఈ తెలుగునేలపై వెదజల్లేలా రచనలు చేయమని కాబోలు. అలాగే.. తప్పకుండా అలాగే చేస్తాను స్వామీ.. నీ నుండి వచ్చిన నేను నీవిచ్చిన కార్యమును నిరాటంకముగా నెరవేర్చే శక్తిని నాకు అనుగ్రహించుము తండ్రీ.. అనుగ్రహించు.

(జనరల్ లైట్స్ ఆన్)

(సాధారణమైన అలంకరణతో వున్న 1940 ఇల్లు. ముకుందశాస్త్రి కుర్చీలో కూర్చొని తన బావ విశ్వనాథశాస్త్రి చెప్పేది రాస్తూ వున్నాడు.)

ముకుంద : అయిపోయింది బావా.. రాశాను.

విశ్వనాథ : ఎలా వుందిరా ముకుందా..?

ముకుంద : చాలా అద్భుతంగా వుంది బావా..? మా అక్క మనల్ని వదిలేసి వెళ్ళిపోయింతర్వాత మీ కలంలో విషాదం విశేషంగా వినిపిస్తోంది. ఆ విషాదంలోనూ విశ్లేషణవుంది.. విచిత్రమూవుంది.. వ్యంగ్యం వుంది. ఆర్థత వుంది బావా..

విశ్వనాథ : అవును.. నా భ్రమరాంబని కోల్పోయిన నేను సారభము లేని సుగంధ పుష్పాన్ని.. చంద్రికని వెదజల్లలేని చందమామని.. పారలేని సెలయేరుని, వీయలేని వహతిని, మౌనరోధన చేస్తున్న మనసులో విషాదం కాక విరహం ఎలా వినిపిస్తుంది.

ముకుంద : నిజమే బావా.. అపరాహ్మము కావచ్చింది. వంటలోకి ఏం చెయ్యమంటావు.

విశ్వనాథ : నీ నోటికి రుచిగావుండేదేదైనా ఫర్వాలేదు.

ముకుంద : అదేవిటీ.. రుచి నాకేకానీ నీకు అవసరంలేదా..?

విశ్వనాథ : సంసారిగా సరాగాలు పలికేవాళ్ళకి షడ్రుచులు కావాలి కానీ, వైరాగ్యంతో వున్న ఈ విరాగికి రుచితో పనిలేదు.

ముకుంద : అలాగే.. మీరీలోపు స్నానం చేసి సంధ్యవార్డుకోండి.. భోజనం సిద్ధం చేస్తాను.

(విశ్వనాథశాస్త్రి పిరటిలోకి నడిచాడు. ముకుందుడు లోనికి వెళ్ళాడు. విరూపాక్ష లోనికి వచ్చాడు.. ఇల్లంతా పరికించి చూశాడు..)

విరూపాక్ష: శాస్త్రిగారూ... విశ్వనాథశాస్త్రిగారూ.. (అంటూ విశ్వనాథశాస్త్రి కూర్చునే పడక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.) పేరు చూస్తే కవిపండితవరేణ్య విశ్వనాథశాస్త్రి.. కొంపచూస్తే ప్రేతాత్మలు కొలువుదీరిన స్వశానవాటికలా వుంది. హాహా నిజమేలే.. భూతనాథుడు కొలువుండేది స్వశానంలోనేగా. ఆయనవద్ద వుండేది బూడిదేగా.. విశ్వనాథుని పేరు పెట్టుకున్న ఈయనకి మాత్రం ఏముంది బూడిద. అందుకే ఇలాంటి వారిని చూస్తే నాకూ ఇది. వారితో మాట్లాడాలంటేనే నాకు అది. (లోని నుంచి వచ్చిన ముకుందం విరూపాక్షని చూస్తూ.. గంగవెర్చులెత్తి పోయాడు.)

ముకుంద : ఎవరయ్యా నువ్వు.. లే ముందు పైకి.

విరూపాక్ష: కుర్చీ బానే వుందిగా..

ముకుంద : నీ పద్ధతే బాలేదు. ముందు లేస్తావాలేదా..? ఆ కుర్చీలో కూర్చునే అర్హత కేవలం మా బావగారికే వుంది. అలాంటిది నువ్వు కూర్చుంటావా? లే ముందు.

విరూపాక్ష: విశ్వనాథుడు ఆశీర్వాదయ్యే భస్మసింహాసనమా ఇది.

ముకుంద : ఏంమాట్లాడుతున్నారు మీరు?

విరూపాక్ష: మరేంలేదు.. కవులం కదా.. ఈ కొంపని చూడగానే నా మనసులో మెదలిన భావకవనం.. విశ్వనాథుడు వాసముండే స్వశానం.. వారు తప్ప అన్యులు ఆసీనులవ్వజాలని భస్మ సింహాసనం.. అద్భుతం కదూ..

ముకుంద : అని మీకు మీరే అనుకుంటే సరిపోతుందా..

విరూపాక్ష: మీరు వారి బావగారిలా వున్నారు.. నిజమేనా?

ముకుంద : అవును. అయితే..

విరూపాక్ష: మరేంలేదు.. పూలదండలోని దారం పూపరిమళాన్ని కొద్దిపాటి అంటించుకొని తనవల్లనే పూవులకి గుభాళంపులు వచ్చినట్లుగా మురిసి పోతుంటుంది. కానీ ఆ దారానికి తెలిదు.. సువాసనలిచ్చే శక్తి పూలకిమాత్రమే వుందని.. తను కేవలం పూవులని ఒకచోటికి చేర్చే ఆధారమైన దారమని.

ముకుంద : అనుచితమైన ఉపమాలంకార ప్రయోగం వ్యర్థమన్న విషయాన్ని అర్థంచేసుకోండి కవివర్యా..

విరూపాక్ష: మా పదప్రయోగం ఉచితమే.. కవి చెప్పే కవనాన్ని లేఖించే లేఖకులు మీరు.. కవితా పరిమళాలను కొద్దో గొప్పో అంటించుకున్నారే తప్ప మాలా కవికాలేరు. అయినా మమ్మల్ని ఇక్కడికి పంపేప్పుడే చెప్పారు.. ఆ ఇంట్లో కొంచెం జాగ్రత్తగా వుండాలి.. అందరికీ వెర్రి వేపకాయంతుంటే.. శాస్త్రిగారి బావగారికి తాటికాయంతుంటుందీ అని.. అప్పుడు నేను నమ్మలే.. ఇప్పుడు నమ్ముతున్నాలేండి.

ముకుంద : అధిక ప్రసంగం.. వచ్చిన విషయం విన్నవించుకోండి.

విరూపాక్ష: కుంటాం.. విన్నవించుకుంటాం.. (విశ్వనాథశాస్త్రి అప్పుడే వస్తాడు) ఉఫ్ అని ఊదితే ఎగిరిపోయే కాగి తంతో కాదు.. కాలాన్ని కూడా తన కవనంతో కదిలించే కలంతో.. తమరు కాళ్ళకి బుద్ధి చెప్పి గళంవిప్పి కలాన్ని కేకవేస్తే.. కార్యం సెలవిచ్చి నిశ్శ్రమిస్తాం..

విశ్వనాథ : కాగితంలేనిదే కలానికి విలువలేదన్న విషయం గ్రహించాలి తమరు.

విరూపాక్ష: అర్థంకాలేదు.. మీరచనల్లాగే..

విశ్వనాథ : హు..హు..హు.. అర్థమైంది.. మీ స్థాయి ఏంటో... వివరించండి.. విషయమేంటో..

విరూపాక్ష: ఇందుకే మీరంటే నాకు ఇది.. కానీ మా రాజావారికి మాత్రం మీరంటే అది..

విశ్వనాథ : అయితే?

విరూపాక్ష: మనవంటి కవిపండితులని సన్మానించుకోవటమంటే మా రాజావారికి చాలా ఇది.. అందుకే ఆయన జన్మదినం సందర్భంగా రానున్న ఉగాది పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని మీవంటి వారిని సాహితీ సమరానికి ఆహ్వానించమని సాక్షాత్తు సరస్వతీ మానసపుత్రులమైన మమ్మల్ని మీ కడకు సగౌరవంగా పంపారు మా జవ్వంగి రాజావారు. ఎక్కడెక్కడి నుండో తెలుగు కవులు

విచ్చేసే కార్యక్రమానికి మిమ్మల్ని సగౌరవంగా ఆహ్వానిస్తున్నాం.

విశ్వనాథ : వచ్చిన వారు సూటిగా విషయం చెప్పేముందు.. తమని తాము పరిచయం చేసుకోవటం సబబు. మీరాధర్మాన్ని పాటించకుండా మా ఇంటికి వచ్చి మమ్మల్ని అవమానకరంగా మాట్లాడారు.. ప్రవర్తించారు. మీవంటి వారిని ఏరికోరిఎంచి మరీ పంపిన మీ రాజావారి విజ్ఞతని అర్థం చేసుకుంటున్నాం.. నిరాకరించదలచాం.. కానీ సాహితీ సమరాంగణిలో పాల్గొనాలని పిలిచిన మీ పిలుపుని ఆమోదిస్తున్నాం.. ఉగాదిరోజుకి జవ్వంగి చేరుకుంటామని మీ రాజావారికి చెప్పండి. సెలవు. (నమస్కారం చేశాడు విశ్వనాథశాస్త్రి.)

విరూపాక్ష : మా ఆస్థానంలో మీ ఓటమికి ముందస్తు విచారం వ్యక్తం చేస్తున్నాం.. గెలుపు మాదేనని ముందస్తుగా ప్రకటించుకుంటూ సెలవు తీసుకుంటున్నాం.. (వెళ్ళిపోయాడు)

ముకుంద : వీడే ఇలా వున్నాడంటే.. అక్కడికొచ్చే కవులెలా వుంటారో.. అవసరమా బావా..?

విశ్వనాథ : వారాహ్వానించిన కవులలో నేనూ వున్నానుగా.. నా వంటి కవులూ వుండచ్చుగా.. నీ ఒక్క మాటతో అందరినీ ఒకే గాటికి కట్టేశావుకద ముకుందా..

ముకుంద : క్షమించండి.. నేనంతదూరం ఆలోచించలేదు.

విశ్వనాథ : ముకుందా.. మాట పెదవిదాటనంతవరకూ ఆమాట నీ అభీనంలో వుంటుంది. అదే మాట నీ పెదవిదాటితే దాని అభీనంలో నువ్వుండాలొస్తుంది.

(అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయాడు. ముకుందుడు విశ్వనాథశాస్త్రికి నమస్కారం పెడతాడు.. బ్యాక్ డ్రాప్ లో...)

శ్లోకం : అనేకజన్మ సంప్రాప్త కర్మ బంధవిదాహినే !

ఆత్మజ్ఞాన ప్రదానేన తస్మై శ్రీ గురవే నమః !!

లైట్స్ ఆఫ్

2వ సీన్

(స్పాట్ విరూపాక్ష మీద ఆన్ అయివుంటుంది. విరూపాక్ష టేబుల్ మీద పుస్తకం పెట్టుకొని చదువుతుంటాడు.)

విరూపాక్ష: నిజంగా విశ్వనాథశాస్త్రి రచనలు అద్భుతం. ఇతను పోటీకి వస్తే గెలుపు ఇతనిదే.. ఈ పోటీలో నెగ్గిన వాళ్ళకి గజారోహణంతోపాటు.. వజ్రవైధూర్యాలతో తులాభారం.. కనకాభిషేకం కూడా వుంటుంది. అన్ని పత్రికల్లోనూ వార్తలు వస్తాయి. భారత దేశమంతా కూడా పేరు ప్రఖ్యాత లొస్తాయి. ఇలాంటి సువర్ణావకాశం నాకు దక్కాలంటే విశ్వనాథ శాస్త్రి ఓడిపోవాలి. అతన్ని ఓడించాలంటే... ఓడించాలంటే.. భార్యావియోగంతో వున్న అతన్ని ఓలలాడించాలి.. మత్తుకి బానిసని చెయ్యాలి.. అతని బుద్ధికి మబ్బుకమ్మాలి. కార్యం సాధించే కాంత కావాలి. (లైట్స్ ఆన్ అవుతాయి.. తులసి ఇల్లు.. అందంగా అలంకరించుకున్న తులసి లోపలి నుండి విరూపాక్ష ముందుకొచ్చి నిలబడుతుంది.)

తులసి : ఎలా వున్నాను కవిగారూ..

విరూపాక్ష: (ఆమె వద్దకి వచ్చి ఆమె మేని పరిమళాన్ని వాసనచూస్తూ...) పేరు తులసి.. స్వచ్ఛత నాస్తి.. నీ మేనిపరిమళం బహుజాస్తి.. ఎక్కడెక్కడి వారో సమర్పిస్తుంటారు వారివారి ఆస్తి.. పాస్తీ..

తులసి : విరూపాక్ష కవికి ఈ తులసి పై అంత ఆపేక్ష ఎందుకో...

విరూపాక్ష: ఆపేక్షా.. ఇది ఆపేక్ష కాదు తులసీ.. సాపేక్ష. తులసీ! కుసుమకోమలమైన నీ కరస్పర్శచే నా కణతలను పామవూ.. శిరోభారం అంతకంతకూ అధికమగుచున్నది..

తులసి : (తల నొక్కుతుంటుంది) రానున్న ఉగాది పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని రాజావారు సాహితీసమరాన్ని ఏర్పాటు చేశారట.. నిజమేనా?

విరూపాక్ష: అవును. దానికోసమే నా ఈ తిప్పలు. కుప్పలు తెప్పలుగా ఎక్కడెక్కడి నుండో వచ్చే సంస్కృతాంధ్ర కవివరుల మధ్య సాహితీపోరు. ఇప్పటి వరకూ ఈ విరూపాక్ష కవిని సాహితీసమరంలో ఓడించిన వారు లేరు.

తులసి : ఇక మీదట రారు.

విరూపాక్ష: (చెయ్యి చాపి) అని మాటివ్వు. (అన్నాడు. ఆమె అతని చేతిలో ముద్దు పెడుతుంది)

తులసి : ఇలా సరిపోతుందా.. లేక (ఆమె వేలు అతని పెదవి మీదికి తీసుకు వచ్చి) ఇక్కడ కూడా ప్రమాణం చెయ్యాలా?

విరూపాక్ష: మీలాంటి సానులకి మాలాంటి సరసులని ఎలా సుఖపెట్టాలో బాగా తెలుసు.

తులసి : అది తెలియకుండానే ఇన్ని ఆస్తులు సంపాదించానంటారా?

విరూపాక్ష: వున్న ఆస్తులు చాలవన్నట్లు కొత్త ఆస్తులు కోరుకునే మీ ఆశ చావదుగా..

తులసి : మీకూ తెలుసుగా బావగారూ...

విరూపాక్ష: నీ ఆశతెలుసు.. కానీ నీ పనితనాన్ని తెలుసుకోవాలనే తలంపు ఇప్పుడు నా మెదడులో మెదలు తోంది.

తులసి : ఇన్నేళ్ళ నా సహచర్యంలో నా పనితనంమీద మీకింకా సందేహం కలగటం ఏమిటి...!

విరూపాక్ష: నీ వద్దకి వచ్చిన వారిని వసపరచుకోగలవు.. నీ అంతట నీవుగా ఒకరివద్దకి చేరి వారిని నీ సౌందర్యంతో వశపరచుకోగలవా .. అనే నా సందేహం.

తులసి : విరాగిని కూడా సరాగిగా మార్చే సమ్మోహనాస్త్రం నా సౌందర్యం. కస్తూరి, జవ్వాది, పునుగు, అగరు, చందన తదితర మిశ్రమ భరితం నా మేని పరిమళం. షావుకార్లు కూడా తమతమ ఆస్తులని నా పాదాక్రాంతం చేసిన చరిత్ర మీకు తెలియదా బావగారూ...

విరూపాక్ష: తెలుసు.. కానీ గిరీశంలాంటి మేధావినే మూడుచెరువుల నీళ్ళు తాగించిన మీ అక్క మధురవాణి తెలివితేటలు నీవద్ద వున్నాయా లేవా అనే నా సందేహం.

తులసి : రామప్పంతులు లాంటి ఘటికుడినే కొంగునకట్టేసుకొని ఆడించిన ఆ మధురవాణి మా అక్క.. అక్క వద్ద నేర్చుకున్న సానిసాహిత్యాన్ని నిత్యం ఆచరిస్తుంటాను.

విరూపాక్ష: సరే.. నీ సానివిద్యకి నా చిరుపరీక్ష.. నెగ్గితే సింహాచలంలోని నా మూడంతస్తుల మేడ నీ సొత్తు..

నెగ్గక పోతే.. ఆజన్మాంతం నీవు నాకు మాత్రమే సొత్తు. ఆలోచించి నిర్ణయించుకో...

తులసి : పరీక్ష ఎట్టిదైనా నెగ్గగలను. అదేంటో సెలవివ్వండి కవీంద్రా..

విరూపాక్ష: అలాగే.. విజయనగరం విశ్వేశ్వరపురాగ్రహారంలో విశ్వనాథశాస్త్రి అనే కవివున్నాడు. నీవేం చేస్తావో నాకు తెలీదు.. అతనిని నీ వశం చేసుకోవాలి. నీకోసం అతను అహర్నిశలూ పరితపించాలి. నీ ఎడబాటు అతనిని పిచ్చివాడిని చెయ్యాలి. అతని నోటి వెంట కవనం వెలువడటానికూడా వీల్లేదు.. చెయ్యగలవా?

తులసి : చేస్తాను.

విరూపాక్ష: మరోమాట.. అతనికి ఒక బావమరిది కూడా వున్నాడు. బ్రహ్మచారి. శతమర్కటం. బావగారిమీద ఈగని కూడా వాలనివ్వడు. అతనిని విశ్వనాథశాస్త్రి నుంచి దూరం చేయాలి. లేకపోతే విశ్వనాథశాస్త్రికి నువ్వు దగ్గర కాలేవు. ఇది నీ గెలుపుకి నేనిస్తున్న సలహా.. ఇవి విశ్వనాథశాస్త్రి రచనలు.. ఆసాంతం ఆకళింపు చేసుకో.. అవసరమైనప్పుడు అక్కరికొస్తాయి. (అంటూ పుస్తకాలు ఆమె చేతిలో పెడతాడు. ఆమె తీసుకుంటుంది.)

తులసి : మరినాకిక సెలవా కవీంద్రా..?

విరూపాక్ష: విజయంతో వస్తావని ఆశిస్తున్నాను.. పరాజయంతో నేను నీకోసం ప్రతీక్షిస్తాను. నీ చేతిలో ఓటమికూడా నీ మధురాధరసుధారస పానము తాగినంత మత్తుగా వుంటుంది.

(తులసి పెద్దగా నవ్వేస్తుంది.. విరూపాక్ష కూడా నవ్వుతాడు.. అతని మీద స్పాట్ ఆన్ అవుతుంది. విరూపాక్ష పళ్ళు నూరుతూ..)

విరూపాక్ష: అవును.. నేను కవి ఇంద్రుడినే.. తన ఇంద్రపదవికి అడ్డువచ్చేవారిని అడ్డంతప్పించేందుకు అప్పరసలనంపి తపస్సుని భగ్నం చేసే ఆ ఇంద్రుడిదారే.. ఈ కవీంద్రుడి దారి. భార్యవియోగంతో విరాగిగా మారి వైరాగ్యపు కవితలు చెప్పే ఆ విశ్వనాథుని సాహితీవిరాగిని చేసిన నాస్థానము భద్రము. చరిత్ర ఎప్పుడూ గెలిచినవారినే గుర్తిస్తుంది. వారికే తన పుటలలో స్థానమిస్తుంది. ఇక్కడ గెలుపు ముఖ్యం.. ఎలా అన్నది కాదు. కాచుకో విశ్వనాథా.. ఇనుపకచ్చడాల్ కట్టిన మునులుసైతం.. పైటకొంగు రెపరెపలకి దాసోహమే.. అదే.. అదే.. ప్రకృతిమాయ... ఇదీ విరూపాక్ష కవీంద్ర విరచిత చక్రబంధం. తప్పించుకోలేవు.

లైట్స్ ఆఫ్

3వ సీన్

(విశ్వనాథశాస్త్రి పడకకుర్చీలో కూర్చొని కూనిరాగాలు తీస్తుంటాడు. ఇంతలో ఏదో గుర్తుకు వచ్చిన వాడిలా..లోనికి చూస్తూ...)

విశ్వనాథ : తులసీ.. తులసీ... (పిలిచాడు.. ఒకగదిలోంచి ముకుంద బయటికి వచ్చాడు.)

ముకుంద : పిలిచావా బావా...?

విశ్వనాథ : నువ్వు వచ్చావే.. నేను పిలిచింది తులసిని కదా..

ముకుంద : బావగారూ.. ఆమె వచ్చినప్పటినుండీ మీలో చాలా మార్పు వచ్చింది.

విశ్వనాథ : అవునురా... మీ అక్కపోయినప్పటి నుండీ నా జీవితం కృష్ణపక్షపు అమావాస్య అయిపోతే...
తులసి రావటంతోనే నా జీవితం శుక్లపక్షపు పూర్ణిమలా మారింది.

ముకుంద : కాదు.. కటిక అమావాస్యలా పరిణమించింది.

విశ్వనాథ : ముకుందా..

ముకుంద : అవును.. ముకుందుడినే మాట్లాడుతున్నాను. తను వచ్చినప్పటినుండీ మీ ప్రవర్తనలో మార్పు వచ్చింది. తాంబూలం తప్ప మరే అలవాటు లేని మీరు తాగుడుకి అలవాటు పడ్డారు. కవనం తప్ప మరేదీ తెలియని మీరు కాంతావ్యామోహంలో... (విశ్వనాథ శాస్త్రి ముకుందుడిని కొట్టాడు... షాక్ అయ్యాడు ముకుందుడు. అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన తులసి...)

తులసి : ఎందుకు వారినలా విసిగిస్తారు ముకుందా..

ముకుంద : నీతో చెప్పించుకునే స్థితిలో నేనులేను.

విశ్వనాథ : ఏంకూశావ్...

తులసి : మీరు ఆవేశపడకండి స్వామీ.. మీ ఆరోగ్యం కూడా సరిగాలేదు.

ముకుంద : ఈ నంగనాచి వేషాలేసే ఆయన్ని నీ బుట్టలో వేసుకున్నావ్.. నీలాంటి వాళ్ళకీ ఇంట్లో చోటులేదు..

విశ్వనాథ : ఆమాట చెప్పటానికి నీకెంతలాంటి అధికారమూలేదు..

ముకుంద : బావా.. నీకు ఈమె సంగతి తెలీదు..

విశ్వనాథ : నీకింకా నాసంగతి తెలీదు.. నా మొదటిభార్య తమ్ముడివనే ఇన్నాళ్ళూ ఇంట్లో వుండనిచ్చాను.

తులసి : మీరు ఆవేశపడకండి.. ముందు ఇది తాగండి శాస్త్రీగారూ..

విశ్వనాథ : ఇప్పటికైనా అర్థమైందా ముకుందా అర్థంచేసుకోవటమంటే అది. నువ్వు నా కవనాలని కేవలం లేఖించావు. కానీ తులసి ఆసాంతం ఆకళింపు చేసుకుంది. నా మనసుని పూర్తిగా చదివింది. నాకు ఎప్పుడు ఏది అవసరమో నేను అడగకుండానే కనిపెట్టి అందిస్తుంది. తులసి నీరాకతో నా జీవితంలో నవవసంతమొచ్చింది. (ముకుందుడు ఆవేశంతో బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.) అది సరే.. అలంకరణలు లేకుండా అలాగే వుండిపోయావేం..

తులసి : మీలాంటి కవిపండితుల సేవకన్నా నాకు వేరే భూషణాలూ, అంకరణలూ వుంటాయా..?

విశ్వనాథ : అవునా? అయినా సరే.. లోపల నా భార్య పట్టుచీరెలూ, నగలున్నాయి. వాటిని ధరించి నా కనువిందు చెయ్యవూ..

తులసి : చేస్తాను. కానీ ఈ ఔషధం మరో గ్లాసు కూడా తాగాకే..

విశ్వనాథ : తప్పదా...?

తులసి : తప్పదు.

విశ్వనాథ : ఔషధం చేదుగానూ, ఘాటుగానూ వుంది. మా ముకుందుడి మాటల్లాగే..

తులసి : సేవించాక ఎలా వుంటుందేమిటి?

విశ్వనాథ : సమ్మోహన పరచే నీ సౌందర్యంలా.. నీమాటల్లా.. మత్తుగా వుంటుంది. మా ముకుందుడు దీనిని మధువు అనుకుంటున్నాడు. వాడిమాటలేం పట్టించుకోకు. అయినా వాడికేం తెలుసు... నా నరాల బలహీనతకి వైద్యుడు ఇచ్చిన ఔషధమని.

తులసి : అవును. పాపం ముకుందుడు.. బ్రహ్మచారికదూ.. ఇలాంటివి తెలీవులేండి..

- విశ్వనాథ : తులసీ... నీవు నర్తకివి కదూ... నాకోసం కాసంత నాట్య ప్రదర్శన చెయ్యవూ...
- తులసి : చేస్తాను.. సరస్వతీ పుత్రులైన మీ గానానికి నా నాట్యం. సమ్మతమేనా?
- విశ్వనాథ : సమ్మతమే... చందన మిశ్రితలేపిత సుగంధ భరిత పరిమళాన్ని వెదజల్లే నీమేని పరిమళంకోసమే విరచించి వుంటాడు.. ఆ జయదేవ కవీంద్రుడు ఈ అష్టపదిని.. ఇష్టంగా నీకోసం ఆలపిస్తాను..
- తులసి : చినుకులలో తడిసి పరవశించే నెమలిలా మీ గానవర్షంలో మైమరచి మీకోసం నృత్యిస్తాను. స్వరాల ఝరిలో జతులుకలుపుతూ మీగమకాల అలలపై ఎగసిపడే నావలా నా నాట్యవిన్యాసంతో మిమ్ములను రంజింపచేస్తాను.
- విశ్వనాథ : అద్భుతంగా వుంది.. మన ఇరువురి కలయికా మహాయజ్ఞమే అవుతుంది.
- తులసి : అయితే నాదొక షరతు..
- విశ్వనాథ : షరతా.. ఏంటది?
- తులసి : మన ఈ మహాయజ్ఞానికి ఎట్టి ఆటంకమూ కలగరాదు.. అలా అని నాకు మాటివ్వండి.. (విశ్వనాథుడు ఆమె చేతిలో చెయ్యివేశాడు.. ఆమె నవ్వింది..)
- విశ్వనాథ : ఎందుకలా నవ్వుతావు.
- తులసి : మీ విజయనగరంలో దగ్గరివారికి.. అయినవారికీ.. ఎంతో కావలసిన వారికి మాట ఇలా ఇస్తారన్నమాట..
- విశ్వనాథ : మరి మీ రాజమహేంద్రవరంలో... దగ్గరివారికి, అయినవారికీ, కావలసిన వారికి ఎలా ఇస్తారేంటి? (తులసి విశ్వనాథ శాస్త్రిని చెయ్యిచాపమని సైగచేస్తుంది. విశ్వనాథశాస్త్రి చెయ్యిచాపుతాడు.. ఆమె పెదవులతో అతని చేతిపై ముద్దు పెడుతుంది. విశ్వనాథశాస్త్రి పారవశ్యంతో మెలికలు తిరుగుతాడు.. తులసి నవ్వుకుంటుంది.)
- తులసి : ఇలా.. ఇలా మాటివ్వాలి... (అని తన చెయ్యిచాపుతుంది. విశ్వనాథ శాస్త్రి తటపటాయిస్తూనే ఆమె చెయ్యి తన చేతిలోకి తీసుకొని ముద్దాడతాడు.. తులసి మైమరచిపోయి మెలికలు తిరిగిపోతూ..) అబ్బా.. శాస్త్రి గారూ... మీ ముద్దులో విద్యుత్తువుందండీ.. నా శరీరవీణని ఒక్క ముద్దుతో శృతిచేసిన అనుభూతి...
- విశ్వనాథ : నువ్వు చెప్పావు.. నేను చెప్పలేక పోయాను..
- తులసి : మరి మొదలెడదామా?
- విశ్వనాథ : ఆటవరకేనా.? పాటకూడానా?
- తులసి : ఇప్పటికీ మీ పాటకి నా ఆట.. ఆతర్వాతే పాట్లైనా పారపాట్లైనా... ఆలపించండి.. ఏంటి ఆలోచిస్తున్నారు..? అమృతం కావాలా.? (అవునన్నట్లు తలూపాడు.. గ్లాసులో తాగిస్తుంది..) ఇప్పటికీ అమృతం.. ఆ తర్వాత ఈ అమృతం (అంటూ పెదవులు చూపిస్తుంది.)
- విశ్వనాథ : చందన చర్చిత నీల కళేబర పీతవసన వనమాలీ | (తులసి నాట్యం చేస్తుంటుంది.)
 కేలి చలన్మణి కుండల మండిత గండ యుగ స్థిత శాలీ ||
 హరిరిహ ముగ్ధ వధూనికరే విలాసిని విలసతి కేళి పరే || (ధ్రువమ్) ||
 కాఽపి విలాస విలోల విలోచన ఖేలన జనిత మనోజం |
 ధ్యాయతి ముగ్ధ వధూరభికం మధుసూదన వదన సరోజమ్ ||
 (ఇంతలో ముకుందుడు దేవతార్చనకి పూలు తీసుకెత్తుండగా ఆపూల పళ్ళేని చేతిలోకి తీసుకొని ఆమె చుట్టూ తిరుగుతూ అర్చన చేస్తాడు.)
 శ్లోఽప్యతి కామపి చుంబతి కామపి రమయతి కామపి రామాం |
 పశ్యతి సస్థిత చారు తరామపరామనుగచ్ఛతి వామామ్ ||
 చందన చర్చిత నీల కళేబర పీతవసన వనమాలీ
 (అంటూ సాష్టాంగ నమస్కారం చేస్తాడు. అంతే.. అది చూసి ముకుందుడు మరింతగా రెచ్చిపోతూ...)
- ముకుంద : బావా... ఏం చేస్తున్నావో అర్థమౌతుందా... దేవతార్చనకోసం తీసుకొచ్చిన పూలని బజారుదానికి వేసి అవమానిస్తావా?

విశ్వనాథ : ఏం కూశావ్.. (కొట్టాడు ముకుందుడ్డి) తనెవరనుకుంటున్నావ్.. నా శృంగారదేవత.. నా చర్యనే తప్పు పట్టేంత సాహసమా..? నా అర్చామూర్తినే అవమానిస్తావా? కనిపించని దేవుడిని పూజించే కంటే కంటి ఎదురుగా సాక్షాత్కరించిన ఈ దేవతని పూజించటమే మేలని ఇలా చేశాను.

ముకుంద : ఒసేయ్ రాక్షసీ.. ఏనాడూ పన్నెత్తిమాటనని నా బావగారు నన్ను కొట్టేలా చేశావ్.. నిత్యాగ్నిహోత్రంతో అగ్నిహోత్రుడిలా వెలిగిపోయే ఆయనతో నిత్యాగ్నిహోత్రానికే నీళ్ళువది లేలా చేశావ్... దైవం ముందు తప్ప తలవంచని ఆయన ఈ రోజు తుచ్చమైన ఒక మానవ కాంతకి దాసోహమనేలా చేశావ్... నిన్ను చంపి మా బావగారిని కాపాడుకుంటాను. (అంటూ ముకుందుడు తులసి మీదికి పోతాడు.. తులసి పెద్దగా కేకలు పెడుతుంటుంది.. విశ్వనాథశాస్త్రి ఆమెని కాపాడటానికి రకరకాలుగా ప్రయత్నిస్తాడు. ముకుందుడు తన పట్టుని విడువడు.. ముగ్గురి మధ్యా ఘర్షణ జరుగుతుంది. ఈ ఘర్షణలో చివరికి ముకుందుడిని కర్రతో కొట్టి విడిపిస్తాడు...)

విశ్వనాథ : వెళ్ళరా నా ఇంట్లోంచి..

ముకుంద : బావా..

విశ్వనాథ : నా ఇంట్లో వుండే అర్హత నీకేమాత్రం లేదు... పో ఇక్కడినుంచి..

ముకుంద : బావా....

విశ్వనాథ : ఈ విశ్వనాథశాస్త్రి చనిపోయినా నా పీనుగనుచూడ్డానికి కూడా రాకు.. ఎందుకంటే నీకా అర్హతలేదు.. వెళ్ళు... (అంటూ విశ్వనాథశాస్త్రి ముకుందుడిని బయటికి తోసేశాడు.. తులసి విషపూరితంగా నవ్వుతుంది. వెనక్కి తిరిగి వస్తున్న విశ్వనాథశాస్త్రిని చూస్తూ...)

తులసి : శాస్త్రిగారూ.. ఇంత ఆవేశం మీకు తగదు.. తెలిసీ తెలియక చేసిన ముకుందుడి చేష్టలకి మీరెందుకు అంత ఆవేశపడ తారు.

విశ్వనాథ : లేదు తులసీ.. నీకు తెలీదు. వాడి స్థాయి మరచిపోయి నేను అభిమానించే నా తులసినే అవమానిస్తాడా? ఎంత ధైర్యముంటే వాడా పని చేస్తాడు.

తులసి : మీరు ప్రశాంతంగా వుండండి.. ముందిది తాగండి.. (అంటూ గ్లాసులో మద్యంలో పోసిస్తుంది.)

విశ్వనాథ : ఇండుకే నువ్వు నాకు బాగా నచ్చావు తులసీ..

తులసి : ఇప్పుడు ముకుందుడు వెళ్ళిపోయాడు.. మీరు కవితలు చెప్తుంటే రాసేదెవరు?

విశ్వనాథ : నీవున్నావుగా.. నా కవితావేశానికి కారకురాలయ్యావు.. లేఖించే లేఖకురాలివి కాలేవా..?

తులసి : మీ ఆవేశాన్ని తట్టుకోగలనా?

విశ్వనాథ : నాకానమ్మకం వుంది.

తులసి : ఏమో స్వామీ.. అలవాటు లేనిదాన్ని. కాస్త నిదానంగా సెలవివ్వండి..

(విశ్వనాథశాస్త్రి తన మీసాన్ని మెలేస్తూ నవ్వేస్తాడు.. తులసి నవ్వుతూ.. సిగ్గుపడుతుంది. విశ్వనాథ శాస్త్రి అలాగే నవ్వుతూ వచ్చి ఆమెని ఆలింగనం చేసుకుంటాడు.. స్వాట్ ఆన్ వెనుక నుండి సాంగ్ రతిసుఖసారే..)

ప్లేబ్యాక్ : రతి సుఖ సారే గతమభిసారే మదనమనోహర వేశం

నకురునితంబని! గమన విశంబన మనుసర తం హృదయయేశం

భీరసమీరే యమునాతీరే వసతి వనే వనమాలీ

గోలీలీనపయోధర మర్దనచంచలకరయగశాలీ!!

(ఓవర్ ల్యాప్ లో డైలాగ్స్...)

తులసి : స్వామీ ఏం చేస్తున్నారు? నాకేదో అవుతోంది...

విశ్వనాథ : కవితాదేవతని ఆలింగనం చేసుకున్నాను. ఆమెలో నేను కలిసిపోవాలని ఆరాటపడుతున్నాను.. దయతో ఈ భక్తుని నీలో ఐక్యంచేసుకో తులసీ.. భావకవితా సలిలరయ కుచపేయపానము గావింపుము. (అంటూ ఆలింగనం చేసుకొని తిరుగుతుంటాడు. తులసి తన విషపు నవ్వు)

4వ సీన్

(విశ్వనాథ శాస్త్రి పడక కుర్చీలో పడుకొని వుంటాడు. అతనిమీద స్పాట్ ఆన్ అయివుంటుంది. మరో స్పాట్ లో తులసి, విరూపాక్ష వుంటారు.)

విరూపాక్ష: (లోపలికి చూస్తూ...) చిత్తుగా తాగి మత్తుగా నిద్రపోతున్నట్లున్నాడు.

తులసి : అవును.. పడుకున్నారు.

విరూపాక్ష: ఇవిగో... పత్రాలు...

తులసి : ఏంటివి?

విరూపాక్ష: సింహాచలంలోని నా మూడంతస్తుల మేడ తాలూకు పత్రాలు నీపేర రాయించాను. ఇక నీ తక్షణ కర్తవ్యం.. వీడి జీవితంలోంచి అంతర్ధానమైపో...

తులసి : ఈస్థితిలో వారిని వదిలేసి వెళ్ళిపోవటమా?

విరూపాక్ష: అదే కద మన ఒప్పందం.

తులసి : ఈ పత్రాలు మీరే తీసుకోండి. వీరిని విడిచి నేను ఎప్పటికీ రాలేను. వారి సహచర్యంలో నేను మారిపోయాను. వారి ప్రతిరూపాన్ని నా గర్భంలో...

విరూపాక్ష: సాని.. మాతృత్వం పొందాలని తహతహలాడుతుంది.

తులసి : అంతకన్నా ముందు నేను ఆడదానిని కవీంద్రా.. మాతృత్వంలో వుండే మధురిమ ఏంటో.. సానిగా నేను కోల్పోయిందేంటో వీరి సహచర్యంలో నేను అర్థం చేసుకున్నాను. దయవుంచి.. నన్ను మన్నించి మరెప్పటికీ మా జీవితంలోకి రాకండి..

విరూపాక్ష: నేనెంత వెర్రివాడిని తులసీ.. గోటితో పోతుందిలే వీడి పీడ అని నిన్ను నమ్మి ఈ కార్యాన్ని అప్పజెప్పాను. కాలాన్ని వృధా చేశాను. సరే.. పందెంలో నువ్వు ఓడనంటావా? గెలిచానంటావా?

తులసి : పందెంలో ఓడాను.. ఒక మనిషిగా నన్ను నేను గెలిచాను.

విరూపాక్ష: సరే.. అనుకున్న పందెం ప్రకారం ఓడిన నిన్ను నేను గెలుచుకున్నాను. నువ్వు నా సొత్తు.

తులసి : కవీంద్రా.. మీకిది తగదు. ఆ రొంపినుండి నేను బయటపడాలనుకుంటున్నాను. తిరిగి తిరిగి నన్ను అదే రొంపిలోకి లాగటం... మీవంటి సరస్వతీ పుత్రులకి తగదు.

విరూపాక్ష: పందెం వేసే ముందు ఆలోచించాలి.. నా సొత్తు వేరొకరికి సొంతమౌతుంటే చూస్తూ ఊరుకునేంత మంచివాడిని కాను తులసి. ఈ విషయం నీకూ తెలుసు.

తులసి : ఏం చేస్తారు?

విరూపాక్ష: లాక్కుంటాను. అడ్డం వస్తే.. అంతం చేస్తాను. నిన్ను కాదు.. వాడిని.

తులసి : అన్యాయం...

విరూపాక్ష: అన్యాయమే మరి.. నా సొత్తుని వాడిదని నువ్వు చెప్పటం పరమ అన్యాయం. అందుకే వాడిని చంపి నిన్ను దక్కించుకొని తీసుకెళ్తా.. (అని ఆవేశంగా స్పాట్ లోంచి మువ్ అవ్వబోతాడు.. తులసి అతని కాళ్ళు పట్టుకొని ఆపుతుంది.)

తులసి : వద్దు.. ఆయన్నేం చెయ్యద్దు... నేను మీతో వచ్చేస్తాను. కానీ దయచేసి ఆయన జ్ఞాపకాన్ని మాత్రం నాతో వుండనివ్వండి.. ఆఖరుసారిగా ఆయన పాదాలకి నమస్కారం చేసుకొని వస్తాను. అనుమతించండి..

విరూపాక్ష: తొలికోడి కూస్తే ఊరివారు మేల్కొంటారు.. అప్పుడు ఊరుదాటటం చాలా కష్టం...

విశ్వనాథ : (అటూ ఇటూ మసలుతూ.... దగ్గుతూ...) తులసీ... తులసీ... దగ్గుమందు తీసుకురావూ... (తులసి వెళ్ళబోతుంది..)

విరూపాక్ష ఆమెని ఆపుతాడు.. ఆమె ఎటూ తేల్చుకోలేక పోతుంది.) తులసీ.. ఎక్కడా? నిద్రపోతున్నావా? (అంటూ లేవబోయి తూలి పడక కుర్చీలోనే పడిపోతాడు. తులసి పరుగున వెళ్ళబోతుంది.. విరూపాక్ష ఆమె నోరు మూసి ఆపుతాడు. డిమ్ లైట్స్ ఆన్... నైట్ టైమ్... విశ్వనాథుడు మెల్లగా తులసిని పిలుస్తూ లోనికెళ్తాడు. మొత్తం వెతుకుతాడు...)

తులసి : మీకు నమస్కారం చేస్తాను కవీంద్రా.. వారు నాకోసం వెతుకుతున్నారు.. నేను కనిపించలేదని

విలవిలలాడిపోతున్నారు. దయచేసి అర్థంచేసుకోండి..

విరూపాక్ష : నువ్వెందుకు అర్థంచేసుకోవట్లేదో నాకర్థంకావట్లేదు.. (కోడికూసింది.) అదిగో తొలికోడి కూసింది. ఇక మనకి సమయంలేదు. కాదంటే.. చెప్పానుగా.. ఆ కవిపాలిట నేను కాలుడినొతా.. నా గమ్యాన్ని చేరుకోటానికి కనికరంలేకుండా కడదేరుస్తా..(ఆమె కదలేదు.) సరే.. నామాటలు నమ్మటంలేదు కదూ.. నీముందే విశ్వనాథుడిని (అంటూ కత్తితీస్తాడు)

తులసి : వద్దు... నేను మీవెంట వచ్చేస్తాను. (విరూపాక్ష వికటంగా నవ్వుతూ అక్కడి నుండి తులసిని తీసుకొని బయల్దేరతాడు)

విశ్వనాథ : తులసీ... తులసీ... నన్నువదిలి నువ్వెక్కడికి వెళ్ళిపోయావ్... నా భ్రమరాంబని మించిన అనురాగాన్ని నాకు పంచి నేడు ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయావ్.. తులసీ నీ ఎడబాటు నన్నెంత బాధిస్తుందో తెలుసా... భారంగా తీసుకుంటున్న నా ఊపిరిని అడుగు.. (స్పాట్ ఆన్) ఆగిపోలేక కొట్టుకుంటున్న నా గుండెను అడుగు... నాకన్నులు నుండి జాలువారే కన్నీటి చుక్కలనడుగు తులసీ... నీ ఎడబాటుని భరించలేను.. వెంటనే ఎక్కడున్నా వచ్చేయ్... వీచే మలయమారుతమా... నా తులసిని చేరి నా సందేశాన్ని వినిపించు... దూరంగా వున్నా తన తలపులన్నీ నాపై యుద్ధం చేస్తున్నాయని.. తన చిలిపిచేష్టలతో నన్ను మాయచేసి మరుగైపోయిన తన గురించే ఆలోచిస్తూ... తన తలపులతో నా గుండె అగ్నిహోత్రమైందని విన్నవించు.. ఎక్కడున్నా తనని వెంటనే నా కడకు వచ్చి మోక్షాన్ని అనుగ్రహించమని నా అర్థింపుగా తనకి విన్నవించు. ఓ మలయమారుతమా... నా తులసి నన్ను వీడిన ఈక్షణం.. కనురెప్పలు మూయలేక.. కలల్ని మరవలేక..కాలన్ని గెలవలేక..కాలిన కట్టెనైతిని.. ఇంకా ఇక్కడే నావద్దనే వుంటే ఎలా..? వెళ్ళు.. వెళ్ళు.. వెంటనే నా తులసి వున్న చోటికి వెళ్ళి నా సందేశాన్ని వినిపించు.. వెళ్ళు... తులసీ... తులసీ.. తులసీ.. (అంటూ పడిపోయాడు.. లైట్స్ ఆఫ్. జనరల్ లైట్స్ ఆన్.. వైట్ కర్టెన్ వీధి.. ఒకరిద్దరు అటుగా నడిచి వెలుంటారు.. విశ్వనాథుడు తూలుతూ ఎదురుగా వస్తున్న స్త్రీని చూసి..) తులసీ... తులసీ.. నన్ను వదిలి ఎలా వెళ్ళగలిగావు. ఇన్నాళ్ళకి నాకు నీ దర్శన భాగ్యం కల్పించావా.. నేను పంపిన ఆ మలయమారుతసందేశం నీకంది నన్ను కటాక్షించటానికి వచ్చావా తులసీ.. (ఆ స్త్రీ పెద్దగా కేకపెట్టి పరుగు తీస్తుంది.. విశ్వనాథుడు ఆమె వెనుక పరిగెడతాడు.. పిచ్చోడూ.. పిచ్చోడూ అంటూ జనం అతనిమీద రాళ్ళువేస్తారు..)

కవి మహా రాజనుచూ కీర్తి పూబంతులాపాదమస్తకమును తాకి పులకరించెనానాడు.. పిచ్చివాడనుచు నేడు పగలబడి నవ్వుచూ గులకరాతి సత్కారములందెనేడు.. పన్నీటి జలకాల సేదదీరిన తనువు రుధిరధారల నోర్చ నగవుచుండెను కాలమీరీతి.. ఏమని వర్ణింతునీ కాలగతి నీనాడు.. (అంటూ పడిపోయాడు. ముకుందుడు నడుచుకుంటూ ఆ వీధి వెంట పోతుంటాడు. విశ్వనాథుని గమనిస్తాడు.)

ముకుంద : అయ్యో... ఎవరో పిచ్చివాడిలా వున్నాడు.. కాసింతైనా కనికరం లేని కాలం దాపురించింది. పాపం రాళ్ళతో కొట్టారు.. ఎన్ని దెబ్బలు తగిలాయో.. (అంటూ కింద కూర్చొని విశ్వనాథుని తలని తన ఒడిలోకి తీసుకొని కాలిన రక్తాన్ని తుడుస్తుంటాడు. కొంతసేపటికి విశ్వనాథుడు..)

విశ్వనాథ : తులసీ.. తులసీ.. వచ్చావా.. నీకోసం నేను ఎన్ని కష్టాలను అనుభవిస్తున్నానో చూసి ఓదర్చటానికి వచ్చావా..(బావా.. బావా.. అంటూ వుంటాడు ముకుందుడు) నీ వెచ్చటి ఒడిలో నన్ను చేర్చుకొని నా రుధిరధారలను నీ పైటతో తుడిచి ఉపశమనం కలిగించటానికి వచ్చావా?

ముకుంద : బావా.. నేను ముకుందుడిని..

విశ్వనాథ : ముకుందా.. నీవా.. కోపంలో అన్నానని నువ్వు ఇల్లువదిలి వెళ్ళిపోయావు.. కానీ నేను ఏమీ అనకుండానే నా తులసి నన్ను వదిలి వెళ్ళిపోయింది ముకుందా..

ముకుంద : నేను వచ్చేశానుగా బావా.. నిన్ను నేను చూసుకుంటాను. పదబావా ఇంటికెల్లాం..

విశ్వనాథ : తులసిలేని ఇల్లు.. స్వశానంలా వుందిరా.. ముకుందా... ఆ విశ్వనాథుడిలా ఈ విశ్వనాథుడు స్వశానవాసం చెయ్యలేడు. నేనా ఇంటిలో అడుగు పెట్టాలంటే అది తులసి వచ్చాకే..

ముకుంద : అయితే నాతో రాబావా..?

విశ్వనాథ : ఎక్కడికీ...

ముకుంద : నేనుండే ఇంటికి..

విశ్వనాథ : రాను..రాలేను..

ముకుంద : ఎందుకు?

విశ్వనాథ : ఇక్కడే బాగుంది..

ముకుంద : మరి తులసి వస్తే..

విశ్వనాథ : తులసి నాకోసం వస్తుందా..?

ముకుంద : ఎక్కడున్నా నీకోసం నేను వెతికి తీసుకొస్తాను బావా.. తను వచ్చాక నువ్వు మునుపటి విశ్వనాథుని
లా కనిపించకపోతే తను ఏమనుకుంటుంది. తిరిగి వెళ్ళిపోదూ..

విశ్వనాథ : అయితే.. నేను మునుపటి విశ్వనాథునిలా మారితే తను నాతోనే వుండిపోతుందా..?

ముకుంద : ముందు ఇంటికి వెళ్దాం పదబావా... (అంటూ ముకుందుడు విశ్వనాథుని తీసుకొని బయల్దేరతాడు...)

లైట్స్ ఆఫ్

5వ సీన్

(లైట్స్ ఆన్ అయ్యేసరికి.. విరూపాక్ష కుర్చీలో సీరియస్ గా కూర్చొని వుంటాడు... ముకుందుడు తలవంచుకొని నిలబడి వుంటాడు. తులసి తన ఇంటి గుమ్మం వద్ద నిలబడి వుంటుంది. టోటల్ గా వాతావరణం చాలా సీరియస్ గా వుంటుంది..)

విరూపాక్ష: అయితే తులసి నీతో రావాలంటావ్.. (ముకుందుడు, తులసి మౌనం) వచ్చి నీ ముసలి బావ ప్రాణాలు కాపాడాలంటావ్.. అంతేగా.. (ముకుందుడు అవునన్నట్లుగా తలూపాడు.. విరూపాక్ష తులసి వైపు చూశాడు.. తులసి విరూపాక్ష వంక ఆశగా చూసింది.. విరూపాక్ష చిరునవ్వు నవ్వుతూ...) ఈ మాత్రం దానికి ఇంత శ్రమపడి ఇంత దూరం రావాలా ముకుందశాస్త్రిగారూ... మీరెంత అమాయకులండీ.. విశ్వనాథశాస్త్రిగారు తులసి కోసం ఇంతలా పరితపించి పోతున్నారని మీరింత ఇదిగా చెప్పాలా..? తులసీ ముందా ముకుందునికి మర్యాద చెయ్యి... వచ్చినప్పటినుండీ వలవలా ఏడుస్తూ విషయాన్ని వివరించారు. మంచితీర్థంతో గొంతు తడుపుకుంటారు. తీసుకురాపో... (తులసి ఆనందంగా లోపలికి వెళుతుంది. ముకుందుడు కూడా ఆనందంగా...)

ముకుంద : మీరింత త్వరగా ఒప్పుకుంటారని నేననుకోలేదు. మీమేలు నేను మరువలేను. ఈరుణం నేను తీర్చుకోలేను.

విరూపాక్ష: రుణాలదేముందిలే... ఎప్పటికైనా ఎవ్వరైనా రుణాలు తీర్చుకోవాల్సిందే.. ముందీ కుర్చీలో కూర్చోండి.. (ముకుందుడు ఆలోచించకుండా కుర్చీలో కూర్చోబోతుండగా.. కుర్చీని కాలితో తన్నేస్తాడు.. ముకుందుడు కిందపడతాడు.. విరూపాక్ష పగలబడి నవ్వుతూ..) అరేరే.. దెబ్బతగిలిందా.. ఆరోజు మీ ఇంటికొచ్చి విశ్వనాథుడు కూర్చునే కుర్చీలో కూర్చున్నందుకు ఎంతలా అవమానించావ్.. అప్పుడీ గుండెకి ఎంతపెద్ద గాయమైందో ఊహించావా? అసలిప్పుడు తీరింది.. (ఇంతలో తులసి మంచినీళ్ళ గ్లాసుతో బయటికి వస్తుండగా ముకుందుడు పైకి లేచాడు...)

తులసి : (వస్తూనే...) మంచి తీర్థంతో మర్యాద చేయమన్నారే కానీ కూర్చోపెట్టి మర్యాద చెయ్యచ్చుగా కవిగారూ.. ముకుందా మీరు కూర్చోండి...

ముకుంద : ఫర్వాలేదు...

తులసి : మంచినీళ్ళు తీసుకోండి.. (ముకుందుడు తీసుకోబోతూ ఆగిపోయాడు.. విరూపాక్ష ఏమీ మాట్లాడకుండా వుండిపోయాడు. తీసుకోమని తులసి సైగచేసింది. ముకుందుడు తీసుకొని నోటిదగ్గర గ్లాసు పెట్టుకోగానే...)

విరూపాక్ష: అన్నట్లా.. తులసి తీర్థం తప్ప పచ్చిగంగ కూడా ముట్టని శుద్ధబ్రహ్మచారులు సానిచేతి నీరు ఖరమూత్రంతో సమమని మరిచారేమో.. (తులసి, ముకుంద ఇద్దరూ కూడా తగిన విధంగా స్పందిస్తారు. ముకుందుడు మంచినీళ్ళు తాగేసి తులసి చేతిలో పెట్టాడు...) బావగాలికోసం ఖరమూత్రాన్ని సైతం అమృతపానంగా సేవించటానికి వెనుకాడని బావమరిది.. భళా.. మెచ్చాను.. ఇది కదా రక్తికట్టించే సన్నివేశం..

తులసి : ముకుందా.. పద వెల్దాం...

విరూపాక్ష: ఎక్కడికీ...

తులసి : ఆయన దగ్గరికీ..

విరూపాక్ష: నేనింకా అనుమతించలేదే...

తులసి : అదేంటి ఇంతకుమునుపేగా సానుకూలంగా స్పందించారు.

విరూపాక్ష: అని నువ్వనుకున్నావు.. విశ్వనాథుడు నీ వియోగంతో మరణించినా సరే.. పీనుగని చూడ్డాని కూడా నేను అనుమతించను. ముకుందా నీవిక వెళ్ళవచ్చు.. నీ ఈ ఆగమనం, నువ్వు తెచ్చిన ఈ రాయబారం అంతా కూడా బూడిదలో పోసిన పన్నీరే.. (ముకుందుడు కన్నీరు తుడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోతాడు.) ఆహా.. ఆహా.. ఇదికదా.. ఇదికదా.. రక్తికట్టించిన ప్రతీకార సన్నివేశం. నా అంతటి కవి పండితుడిని అవమానించిన ఆ బావాబావమరుదులకు నేను ఈ కవీంద్రుడు.. ఈ కవి ఇంద్రుడు విధించిన శిక్ష... తులసీ.. తులసీ.. నా ప్రతీకారానికి సహకరించిన నీకు ఏం కావాలో కోరుకో..

అదీ విశ్వనాథుని వద్దకు పంపటం తప్ప..

తులసి : కోరుకోమంటారా?

విరూపాక్ష: కోరుకో...

తులసి : ఎప్పటి నుండో మీతో కలిసి నాకు మధువు తాగాలని కోరిక..

విరూపాక్ష: మరెప్పుడూ వెలిబుచ్చలేదే...

తులసి : ఎంత కోరికైనా సమయం సందర్భం రావద్దూ...

విరూపాక్ష: లేస్స.. బహులేస్స.. అందుకే నాకు నువ్వంటే ఇదీ...

తులసి : కవీంద్రుని సెలవయితే ఇంతకన్నా సందర్భం మరోటి వుంటుందని నేను అనుకోను.

విరూపాక్ష: సమ్మతించాం.. (తులసి నవ్వుతూ లోపలికి వెళ్ళింది. విరూపాక్ష తనలో..) ఎన్నడూలేనిదీసాని మాతోనే సురాపానసేవనానికి ఆసక్తి చూపుతుందంటే కారణమేమై వుంటుంది. ఇప్పటి వరకూ తన మనసుని గాయపరచిన నాతో నవ్వుతూ సురాపానాసక్తిని కనబరుస్తుందంటే అనుమానించాల్సి వస్తుంది. కుట్ర... కుట్ర చేస్తుందేమో... ప్రేమ ఎంతటి దారుణానికైనా దిగజారుస్తుందన్నది సత్యం.. విశ్వనాథునిపట్ల ఈ సానికున్నది ప్రేమా..? లేక వ్యామోహమా? ఏదైనాకానీ నాకుమాత్రం దీనిపట్ల వున్నది మోహమే.. మబ్బుకమ్మేంత మోహం మాత్రం కాదు కనుక మతి కలిగి ప్రవర్తించవలె. (రెండు గ్లాసుల్లో మధువు తెస్తుంది. విరూపాక్షకి మధువుని నోటికి అందిస్తుంది. విరూపాక్ష తన చేతిలోకి గ్లాసు తీసుకొని నోటి దగ్గర పెట్టుకుంటాడు. తులసి మొహంలో చిన్న చిరునవ్వు.. తాగకుండా ఆగిపోయి తులసి వైపు చూస్తాడు..)

తులసి : సేవించండి కవీంద్రా.. ఆగిపోయారే...

విరూపాక్ష: ఆలోచిస్తున్నాను.. మధువులో అన్నీ కలిపావా లేదా అని? (తులసికి తత్తర పడుతుంది. ఆమెకి చెమటలు పడుతుండటంతో...) అదేంటి తులసీ... నీ చేతులు వణికిపోతున్నాయి. బయట చలిగా వుండటం వల్లనేగా.. (అవునన్నట్లు తలూపుతుంది. మొహంపై నవ్వుతెచ్చుకుంటుంది.) మరిదేంటి? చక్కని నీ చెక్కిలిపై చిరుచెమటలూ.. ఏదో తప్పు చేసినవారికిలా.. (అంటూ ఆమె మొహంలోకి చూశాడు..)

తులసి : అదేంలేదు.. మీ అంతటి వారితో సురాపానం చెయ్యబోతున్నానుకదా.. కొంచెం అత్యంత ఎక్కువై అంతే...(తులసి తన పైటతో తుడుచుకొని నవ్వుతుంది..)

విరూపాక్ష: అది సరే.. నేనడిగిందానికి సమాధానం రాలేదు.. మధువులో అన్నీ సమపాళ్ళలో కలిపినట్లేగా..

తులసి : అన్నీ అంటే.. కలపాల్సినవే కలిపి తీసుకొచ్చాను.

విరూపాక్ష: అబద్ధం.. (అంటూ గ్లాసుని పక్కన పెడతాడు..)

తులసి : (షాకయింది. తనలో) కొంపతీసి కాలకూటం కలిపిన సంగతీకవి ముండాకొడుకు కనిపెట్టాడా ఏవిటి? ఏది ఏమైనా వీడితో నేనీ విషం తాగించాల్సిందే.. నా విశ్వనాథుని చేరాల్సిందే... పరమేశ్వరా ఏమిటి దారి..?

విరూపాక్ష: భయపడ్డావా? అలా స్థాణువులా అయిపోయావ్.? కవిని కదా.. ఛలోక్తి విసిరాను.. అన్నీ కలిపినట్లేగా... (తలూపింది) నువ్వు కలపాల్సింది మరోటి వుంది.. నీ అధరామృతం కూడా సోకితే ఆహా.. అప్పుడు కదా ఈ మధువుకి మత్తువచ్చేది.. (అంటూ ఆమె నోటికి అందించాడు)

తులసి : (పక్కకి తోసేస్తూ...) కడుపుతో వున్నాను.. బిడ్డకి కీడుచేస్తుంది..

విరూపాక్ష: విశ్వనాథుని వంశాంకురమేగా... అయినా కాసంత మధువు సేవించినంత మాత్రానికే పిండానికొచ్చిన ప్రమాదమేం లేదు.. (అంటూ నోటికి అందించాడు..) సేవించు.. ఈ ఒక్కసారికీ సేవించు.. నీ ముచ్చట తీరుస్తున్న నాకోసం సేవించు.. (గ్లాసు చేతిలోకి తీసుకుంది..)

తులసి : (తనలో..) పరమేశ్వరా...! అసురసంహారం కోసం నేను చేస్తున్న ఈత్యాగాన్ని వృధాపోనీయకు.. ఎలాగైనా నా విశ్వనాథుని చేరేంతవరకూ నన్ను ప్రాణాలతో నిలుపు.. చేసిన తప్పులు ఒప్పుకొని వారి పాదాలపై నా ప్రాణకుసుమాన్ని సమర్పించి నిష్కృతి పొందేంత వరకూ నా ప్రాణాన్ని నిలుపు తండ్రీ..

విరూపాక్ష: (తనలో) ఇది ఇంతసేపు ఆ పాత్రని చూస్తూ ఆలోచిస్తుందంటే కచ్చితంగా అందులో ఏదో కలిపి వుంటుంది. కుట్రని కుట్రతోనే జయించాలి. (పైకి) ఏంటి తులసి.. నామాటమీద నీకు నమ్మకంలేదా.. దానిని అలా చూస్తుంటే తాగలేవు.. ఒక్కసారి ఒకేఒక్కసారి కళ్ళు మూసుకొని అలా తీసుకున్నావనుకో అయిపోతుంది. అంతే..

తులసి : అలాగే.. మీకోసం నేను దీనిని స్వీకరిస్తాను. (అని తాగుతుండగా ప్లే బ్యాక్..)

త్ర్యంబకం యజామహే.. సుగంధిం పుష్టివర్ధనమ్..

ఉర్వారుకమివ బంధనాత్..మృత్యోర్ముక్తి యమామృతాత్...

(అనే శ్లోకం వస్తుండగా విరూపాక్ష వైపు నవ్వుతూ చూసింది.)

విరూపాక్ష: (తనలో...) నేను అనుమానించినంత తెలివితేటలు దీనివద్దలేవు. ఈ మధువులో ఏమైనా కలిపి వుంటే ఇది స్వీకరించేదికాదు. కనుక నిర్భయంగా మధువు స్వీకరించవచ్చు..

తులసి : మరిప్పుడు నా ముచ్చటో..

విరూపాక్ష: (పెద్దగా నవ్వేస్తూ...) మీ సొనులు మాచెడ్డవారు. పొరపాటున మాటిచ్చామంటే మీచేష్టలతో మాకాళ్ళకి బంధాలేస్తారు. ముందుకు పోనీరు. మీ చుట్టూ తిప్పుకుంటారు. మహా దొంగముం...

తులసి : మాటలుచాలు.. మధువు తాగండి...

విరూపాక్ష: నీచేత్తోనే తాగించి ముచ్చట తీర్చుకో... (తులసి నవ్వుతూ మధువుని అతని నోటికి అందించింది. విరూపాక్ష తాగేసి దగ్గడు..) ఇంత ఘాటుగా వుందే..

తులసి : నాకు బానే వుందిగా...

విరూపాక్ష: ఏమో.. నీ పెదవులు తాకినంతనే ఈ మధువు ఘాటు నరనరానా పాకుతున్నట్లున్నది. వెచ్చగా నా గొంతుకని ఛీల్చుకుంటూ...(బ్లడ్ కక్కాడు.. తులసి అతనికి దూరంగా జరిగి పెద్దగా నవ్వుతుంది.) రాక్షసీ.. ఏం కలిపావు.. (అంటూ మరణ వేదన పడుతుంటాడు...)

తులసి : కాలకూటం... నీలాంటి దుర్మార్గుడు ఈ భూమ్మీద వుండటానికే అనర్హుడు.. అందుకే అందుకే..

విరూపాక్ష: నేను దుర్మార్గుడినా..?

తులసి : కాదా..? సున్నితమనస్కులుగా వుండాలి న కవుల్లో కుత్సిత బుద్ధితో పుట్టావ్.. నీ వునికిని నువ్వు నిలబెట్టుకోవటం కోసం అడ్డుగా వున్న వారిని వంచింది మరీ అడ్డుతప్పించుకుంటున్నావ్.. ఏ కళాకారుడైనా, కవులైనా ప్రజాహితం కోసం వారి జీవితాన్ని త్యాగం చేస్తారు. మరి నువ్వో... నీ స్వార్థంకోసం.. కేవలం నీ స్వార్థంకోసం మాత్రమే బ్రతుకుతూ అర్హులని అడ్డుతప్పించుకుంటూ నువ్వు వున్నావుగా చలామణి అవుతున్నావ్.. దుర్మార్గుడా... నీలాంటి కళాద్రోహులకీ, కవులకీ ఈ భూమ్మీదే కాదు... చరిత్రలోనే స్థానం వుండటానికి వీలేదు.. (విరూపాక్ష ఈ డైలాగ్ లో ఆమెని ఛేజ్ చేస్తుంటాడు.. ఆఖరి డైలాగ్ చెప్పగానే ఆమె గొంతపట్టుకోటానికి ముందుకు వచ్చి ఆమె పాదాలపై పడిపోయి ప్రాణం వదులుతాడు.) స్వామీ.. స్వామీ వస్తున్నా.. (అంటూ దగ్గుతుంటుంది. అలాగే పరుగుతీసింది.)

లైట్స్ ఆఫ్

6వ సీన్

(డిమ్ లైటింగ్... విశ్వనాథుడు పడక కుర్చీలో పడుకొని వుంటాడు.. ముకుందుడు వచ్చాడు.. విశ్వనాథుని లేపబోయాడు. అతని నిద్రని డిస్టర్బ్ చెయ్యదలచుకోక అక్కడి నుండి కదిలాడు. విశ్వనాథుడి పక్కనే పెట్టున్న మరచెంబు అతని కాలికి తగిలి పెద్ద శబ్దం చేసింది. దాంతో విశ్వనాథుడు మేల్కొంటాడు...

విశ్వనాథ : తులసీ.. తులసీ.. వచ్చేశావా.? ఈ విశ్వనాథుని నీ అనురాగపు ఊయలలో ఊపి సేదతీర్చేందుకు వచ్చేశావా...

ముకుంద : నేను ముకుందుడిని బావా?

విశ్వనాథ : తులసి కాదా? అదే తులసి రాలేదా?

ముకుంద : రాలేదు..

విశ్వనాథ : ఏం?

ముకుంద : కుదరలేదు.. కుదరదు కూడా.. (విశ్వనాథుడు అలాగే పడక కుర్చీలో వాలిపోయాడు.. ముకుందుడు హడావుడిగా విశ్వనాథుని వద్దకు పరిగెత్తాడు. అతనికి సపర్యలు చెయ్యబోయాడు..) బావా.. బావా..

విశ్వనాథ : వెళ్ళిపో ముకుందా..

ముకుంద : ఎక్కడికి బావా..? నిన్ను వదిలి నేనెక్కడికి పోను. నీ ఒడిలో అక్షరాలు దిద్దుకున్నాను. నీ కళ్ళముందే పెరిగాను. నాకు నువ్వుతప్ప మరేదీ తెలీదు బావా.! అలాంటిది నిన్ను వదిలి నేనెక్కడికి పోను.

విశ్వనాథ : తప్పదురా ముకుందా.. కొన్ని కొన్ని బంధాలు కొన్ని కొన్ని సందర్భాల్లో తెగిపోక తప్పదు. తెంచుకోకా తప్పదు. ఈ రోజు తిథేంటి?

ముకుంద : అమావాస్య... కృష్ణపక్షం. పైగా ఈ రోజు మధ్యాహ్నం 1.42 నుండి 2.53 వరకూ గ్రహణ కాలం బావా..

విశ్వనాథ : (తనలో...) సరైన ఘడియలు. ముకుందా.. నాకోసం ఓ సాయం చేస్తావా?

ముకుంద : ప్రాణాలైనా ఇస్తాను బావా?

విశ్వనాథ : (నాకు తెలుసు అన్నట్లుగా అతని భుజాన్ని తడతాడు..) నీవు మన ఊరి విశ్వేశ్వర స్వామి దేవాలయానికి వెళ్ళి మహారుద్రహోమం చేయించు. ఆ అగ్నిని ఆరనీకుండా నీతోనే తీసుకొని, సంతాన వేణుగోపాల స్వామి దేవాలయంలో అర్చన చేయించితులసి తీర్థాన్ని కూడా తీసుకురా..

ముకుంద : తులసి తీర్థం ఎందుకు బావా?

విశ్వనాథ : కారణాలు అడక్కు.. కాలం సమాధానం చెబుతుంది. (తన వేలికి వున్న వుంగరాన్ని చూసుకుంటాడు. (ముకుందుడు అనుమానంగా.. బాధగా.. మౌనంగా అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోతాడు..) పెనుగొండ మహారాజావారు నాకు బహుకరించిన వజ్రపుటుంగరం.. ఇన్నాళ్ళూ నా చేతివేలికి అలంకరణగా వున్నావు.. ఇప్పుడు నువ్వు నాకు మోక్షాన్ని అనుగ్రహించబోతున్నావు.. ఓ కలినకర్కశ వజ్రసదృశ కాలమా.. కలంతో కవనాలను కథం తొక్కించిన ఈ కవిరాజుని నీలో కలుపుకునే సమయం ఆసన్నమైంది. ఈ కవిభానుని అస్థమయం ఈ కృష్ణపక్ష అమావాస్య నాడు ఈ గ్రహణ సమయంలో సంభవించనున్నది. ఈ కాయం మాయం చేసేందుకు కేవలం తులసి ఎడబాటుతో ఈ గుండెకి అయిన గాయం చాలదు.. ఈ వజ్రం నా ప్రేమలను కోస్తూ.. రక్తంతో అభిషేకించబడుతూ ఇచ్చే మోక్షంతోనే సాధ్యం. తులసి లేని నా జీవితం ఇక వృధా..(అంటూ లోనికి వెళ్ళాడు.. ఒక గ్లాసుతో బయటికి వచ్చాడు.. మధ్యం సీసాలోంచి మధ్యాన్ని వంచుకున్నాడు.. గ్లాసుని కలిపాడు.. నోట్లోకి వంపుకున్నాడు... నరక యాతన పడుతున్నాడు..) బాధ.. నరకలోకపు బాధ.. తులసి లేదన్న బాధ ముందు శరీరం అనుభవించే ఈ బాధ ఏపాటి? (దీర్ఘంగా ఊపిరి పీలుస్తాడు..) తులసీ.. తులసీ.. (అంటూ కుర్చీలో పడిపోతాడు.... తులసి పరుగు పరుగున వస్తుంది.)

తులసి : స్వామీ.. స్వామీ...

విశ్వనాథ : ఆఖరి ఘడియల్లో నన్నుద్ధరించి మోక్షాన్ని అనుగ్రహించటానికి వచ్చావా తులసీ...

- తులసి : ఏం మాట్లాడుతున్నారు స్వామీ.. మీ దర్శనం కోసం నేను నా ఆఖరి ఘడియల్లో వచ్చాను. చేసిన పాపాన్ని చెప్పుకొని మీ పాదాలపై నా ప్రాణకుసుమాలి సమర్పిద్దామని వచ్చాను.
- విశ్వనాథ : నీ ఆఖరి ఘడియలు కాదు తులసీ... మన ఆఖరి ఘడియలు.. (ఇద్దరి నోటి వెంట రక్తం పడుతుంది. ఇద్దరి ఒకరి రక్తాన్ని ఒకరు చూసుకొని ఎమోషన్ అవుతారు.)
- తులసి : ఎంతవని చేశారు స్వామీ..
- విశ్వనాథ : నువ్వు రావనీ, రాలేవని తెలిసి నేను వజ్రాన్ని మింగేశాను.
- తులసి : ఎంత వేదన అనుభవిస్తున్నారు స్వామీ. వైద్యుని వద్దకు వెలదాం..
- విశ్వనాథ : చేయి దాటిపోయింది. సమయం సమీపించింది. ఈ జన్మలో సఫలం అవ్వని మన ప్రేమని మరుజన్మలో పొందుదాం.. (అంటూ విశ్వనాథుడు, తులసి ఒకరి చేతులు ఒకరు పట్టుకుంటారు. ఒకరి కళ్ళలోకి ఒకరు చూసుకుంటారు.. అలాగే ఫ్రీజ్ అయిపోతారు. ఇంతలో ముకుందుడు తులసి తీర్థం తీసుకొస్తాడు... వీరిని చూస్తూనే...)
- ముకుంద : గ్రహణకాలంలోపే మీరు చెప్పినట్లు తులసి తీర్థం తీసుకొచ్చాను బావా... తులసీ నువ్వుకూడా వచ్చేశావా? ఇక మా బావగారి జీవితంలో కృష్ణపక్షమే వుండదు.. అంతా పూర్ణిమలే.. బావా... నీ రచనా వ్యాసంగంతో ఈ సాహితీలోకాన్ని సుసంపన్నం చేయి. తులసీ వెంటనే బావగారికి కావాల్సిన సంభారాల్ని సమకూర్చు. దస్త్రాలు, కలం పట్టుకొస్తాను. ఇంకా అలాగే వుండిపోయారేం బావా.. అవునులే.. చాలాకాలం తర్వాత కలిసిన ప్రేమికులు కదూ.. ఈ లోకాన్నే మర్చిపోయి ఎక్కడెక్కడో విహరిస్తున్నట్లున్నారు. బావా.. బ్రహ్మచారిని నేనొకడినున్నానని మర్చిపోతే ఎలా? బావా.. బావా.. ఇంత పిలిచినా పలకవే.. తులసీ.. నువ్వున్నా ఈ లోకంలోకి రా.. (అంటూ దగ్గరికి వచ్చి విశ్వనాథుని భుజం మీద చెయ్యివేస్తాడు. విశ్వనాథుడు, తులసి ఇద్దరూ ఒకరి చేతులు ఒకరు పట్టుకొని వాలిపోతారు..)
- బావా... (అని పెద్దగా అరుస్తాడు ముకుందుడు...తల బాదుకుంటూ ఏడుస్తూ అలా అక్కడ కూలబడిపోతాడు.... ఫ్రీజ్... ప్లే బ్యాక్ స్టాట్)
- ప్లేబ్యాక్ : జాతస్యహి ధృవో మృత్యుః ప్రేమికాః
సంభవతి ఇతి నిశ్చయతి
దిగ్విగంత వ్యాపిత సుగంధ భరితాః
నాస్తి నాస్తి మృత్యుః స్వచ్ఛ ప్రేమా...

శుభం